

Det andet er: På hvilken måde kan almindelige borgere i dette land få at vide, hvilke regler der gælder? Der er jo ikke nogen udvalgsbehandling på samme måde, som når vi laver ændringer af anden lovgivning. Her kan man gå ind i udvalgsrapporterne, man kan følge spørgsmål og svar, man kan gå i deputation i udvalget osv., men denne offentlighed om tilblivelsesprocessen ved ændring af anden lovgivning er fuldstændig fraværende i indfødsretssager.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Når Dansk Folkeparti ikke vil stemme for lovforslaget og det dermed risikerer at falde, må regeringen jo orientere sig til anden side, og der er intet mærkeligt ved, at kontorcirkulæret står fast, eftersom det i forhold til det, der gjaldt under SR-regeringen, kun rummer disse to ganske rimelige ændringer, som det er svært at finde nogen der er imod.

Med hensyn til det sidste spørgsmål – at der ikke skulle være indsigt, at udvalgsbehandlingen er vilkårlig osv. – tror jeg, jeg må gøre opmærksom på, at ifølge grundloven er der ingen, der kan få indfødsret, uden at der er flertal for hver enkelt person her i Folketinget. Når det foregår bag lukkede døre i udvalget, er det, fordi vi ikke vil hænge dem, som bliver afvist, ud. Vi viser ansøgerne det hensyn, at når deres navne offentliggøres og lægges frem her i Tinget, er vi på forhånd sikre på, at der er et flertal for dem, og det er også derfor, det ikke var holdbart i længden, når Dansk Folkeparti ikke ville stemme for lovforslaget, at køre videre uden et flertal bag forslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil godt kvittere for integrationsministerens bekræftelse af, at vi ikke har brudt nogen aftale, for det har vi ikke, og jeg vil sige, at i det hele taget har vi haft et yderst reelt og godt samarbejde med integrationsministeren. Vi har kunnet stole på hinanden, og vi har klart og tydeligt sagt fra begyndelsen, hvor vi ikke kunne være med.

Men jeg kan ikke lade være med at komme med en bemærkning til integrationsministerens sammenligning mellem Erasmus Montanus og hans praktiske bror Jacob. Det er desværre sådan, at her løber integrationsministerens grundtvigske barndom – jeg er lige ved at sige sentimentalitet – af med ham, for hvis det billede virkelig skulle gælde, måtte enhver prøve jo

ophæves; så var enhver prøve et andet ord for den sorte skole, der ikke måtte gælde.

Hvorfor skal 4. klasse pludselig være bedre end 9. klasse? Hvorfor skal den ene prøve kunne bruges på Jacob, der ikke kan læse og kun er praktisk, når den anden ikke kan? Nej, forholdet er, at vi vil have en forsvarlig prøve, der sikrer, at de, der får indfødsret, kan orientere sig i den danske debat, så de kan bruge deres stemmeret, mens integrationsministeren af hensyn til integrationen stopper ved en prøve, der er utilstrækkelig.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Nu tror jeg, vi for en gangs skyld har at gøre med et stykke af dansk kultur, som jeg kender bedre end hr. Søren Krarup. Jeg har nemlig selv spillet rollen som Jacob i Erasmus Montanus, og derfor ved jeg nøje, hvad Jacob er: Han er en kvik fyr med pæren i orden, han har ikke gået meget i skole og er utvivlsomt dårlig til at skrive – det kan man også se af det digt, han er så stolt af, men som jo er gebrækkeligt, og som enhver indvandrer i Danmark kunne have lavet bedre. Men ikke desto mindre er han en nyttig person, og han fortjener at få indfødsret. Det vil jeg gerne bevidne.

Kl. 13.15

Og hvad angår dette med, at det jo ikke nytter noget, at folk kun kan dansk på 4.-klassesniveau, vil jeg gerne sige: Jeg har været udvekslingsstudent i USA. Jeg mødte op med et engelsk, der utvivlsomt svarede til ca. 4.-klassesniveau, og jeg læste politologi med det niveau. Altså, der er jo ikke noget i vejen for, at man, selv om man ikke er særlig god til et sprog, hurtigt kan lære sig de fagord, som man har brug for i sit job eller i sit studium, og dermed kan klare sig hen ad vejen.

Så den argumentation har jeg aldrig accepteret. Det ved hr. Søren Krarup også. Det er der, vores uenighed har været, og den synes jeg vi skal holde fast i hver for sig. Det er jo en spændende diskussion. Det vigtigste er, at vi ikke har brudt løfter. Vi har ikke beskyldt hinanden for noget, vi samarbejdede pænt, og vi gik fra hinanden pænt på det her felt, og så er den ikke længere.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg har ikke spillet hverken Erasmus Montanus eller Jacob, men jeg kan ikke lade være lige at